

BOGACZOW (3) ai

Teksty nie oznaczają ó; prawdopodobnie bogaczow, bogaczow-; a pochylone.

sg m G bogączowégo (2); -égo (1), (e)go (1). ◇ A bogączów (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik dzierżawczy od „bogacz”; należący do bogacza, dotyczący bogacza (3): [Żebrak imieniem Łazarz] leżał v drzwi iego/ Będąc wrzodowatym/ i pragnąc/ aby był nałycon (marg) z (-) odrobin ktore padały s łożu bogączowégo MurzNT Luc 16/21; Ale gdzie przyidzie ná Bogaczow/ wczáfu vzywáiącego [...] koniec pátrzyć: baczyć to możemy iż mu y kropie wody/ w ogniu vpálonemu/ ná ięzyk nie dádzą? CzechEp 63; WujNT Luc 16/21.

Cf [BOGACZOWSKI]

BZ